

[Finansministeren.]

forslag om en nedsættelse af restaurationsafgiften på stærke drikke. Denne afgift har siden 1946 udgjort 33 $\frac{1}{3}$ pct. af serveringsprisen og foreslås nu nedsat til den sats, der var gældende før 1946, nemlig 25 pct. Nedsættelsen fremtræder ikke som en særlig bestemmelse i lovforslaget, idet afgiften mekanisk går ned til de 25 pct., der er fastsat i den permanente lov af 31. oktober 1946 om afgift på omsætningen af stærke drikke, såfremt der ikke som i de sidste år gennemføres en særlig lovbestemmelse om forlængelse af den midlertidige forhøjelse til 33 $\frac{1}{3}$ pct.

Der har i 1949 vist sig stigende vanskeligheder ved at få restaurationsafgiften indbetalt, og restancerne har derfor været stigende. Jeg tror, at man for de første 10 måneder af indeværende år kan regne med, at spiritussalget og salget af stærke drikke indbringer staten 60 mill. kr. mindre end i de tilsvarende 10 måneder i det foregående år. Under disse forhold mener jeg, at det tidspunkt er kommet, hvor restaurationsafgiften vanskeligt lader sig opretholde på sit nuværende niveau, og jeg har derfor stillet forslag om, at restaurationsafgiften føres tilbage til niveauet fra før 1946, således at afgiften nedsættes fra 33 $\frac{1}{3}$ pct. til 25 pct. Hvis man samtidig også fra fagets side søger at tilpasse sig til de nuværende økonomiske forhold, vil jeg være tilbøjelig til at mene, at nedsættelsen af afgiften kan bevirke, at nedgangen i restaurationsomsætningen standser.

For statens vedkommende betyder afgiftsnedsættelsen et maksimalt provenutab på omkring 35 mill. kr.

Endelig afviger lovforslaget fra de sidste års forlængelsesforslag derved, at der ikke er optaget bestemmelser om, at provenuet af visse forbrugsafgifter skal anvendes til afskrivning på statens reguleringskonto i nationalbanken.

De beløb, der hidtil er spærret, er dels provenuet af afgifterne af guld- og sølvvarer, glødelamper, radiorør, mineralvand og parfumer, dels det beløb, hvormed omsætningsafgiften overstiger 180 mill. kr. For 1948—49 androg det spærrede beløb ialt 127 mill. kr., hvoraf alene 87 mill. kr. hidrørte fra omsætningsafgiften af stærke drikke. For 1950—51 ville en forlængelse af

disse bestemmelser betyde, at der, såfremt den foreslåede nedsættelse af restaurations-skatten gennemføres, kun ville blive ca. 47 mill. kr. at anvende til afskrivningen. Om dette punkt skal jeg iøvrigt henvise til mine indledende bemærkninger.

Vedrørende forslaget til lov om midlertidig tillægsafgift af visse motorkøretøjer m. v. skal jeg først bemærke, at afgiften kun foreslås erlagt for finansåret 1950—51.

Den nugældende afgift, beregnet på basis af de indregistreringspligtige motorkøretøjers egenvægt, er ikke undergået væsentlige ændringer siden 1927, bortset fra nogen nedsættelse af afgiften for mindre personvogne i 1931, og afgiften udgør således i dag et langt mindre beløb i forhold til omkostningerne iøvrigt ved at holde bil, end da beløbene blev fastsat. Det må forekomme rimeligt at tilpasse denne afgift til de prisstigninger, som har fundet sted siden 1927.

Tillægsafgiften foreslås som en afgift af samme størrelse som den nugældende vægtafgift, dog kun af motorcykler samt side- og påhængsvogne til disse og af personautomobiler med eventuelle påhængsvogne. Ruteautomobiler, som er fritaget for omsætningsafgift, har man fundet det rettest at fritage for tillægsafgiften, som heller ikke rammer vare- og lastautomobiler og indregistreringspligtige traktorer.

Myndighederne er på indeværende tidspunkt allerede i gang med udfærdigelsen og udsendelsen af indbetalingskort vedrørende den ordinære vægtafgift for det kommende finansår. Den her foreslåede tillægsafgift må derfor opkræves særskilt, hvorfor det foreslås at meddele finansministeren bemyndigelse til at fastsætte de nærmere regler med hensyn til opkrævningen af tillægsafgiften.

En væsentlig del af den ordinære vægtafgift stilles til rådighed for vejfonden og kommunerne til udførelse af særlige vejarbejder. Tillægsafgiften ifølge nærværende forslag foreslås i sin helhed tillagt statskassen.

Den foreslåede tillægsafgift anslås til at ville indbringe godt 14 mill. kr.

Til slut skal jeg omtale forslaget til lov om totalisatorspil.

Totalisatorspil må kun finde sted efter tilladelse af finansministeren og mod erlægelse af en afgift til statskassen beregnet af indskuddet i totalisatoren. Af afgiften afgiver